

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LIV. Deus, qui præcinxit me virtute, & posuit immaculatam viam meam.
Psa. 17. v. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LIV.

§. I. Scriptura.

372. Virgo ad pVgnam præ-
CInCta.

Pfal. 17. v. 33. *DEUS, qui præcinxit me virtute, & posuit immaculatam viam meam.*

Quid, Mortalium Sapientissime! tam sollicitè fortem quandam, inter mulieres, Heroïnâ perquiris, dicendo: *Mulierem fortem quis inveniet?* En progreditur, quamvis procul, & de ultimis finibus, ad pugnam præcincta, *benedicta in Mulieribus*, Virgo Deipara, tam singularis fortitudinis Heroïna, ut facta edere videatur, quæ nullius unquam mentem pervasere, facta, quæ obstupescant eminè intuenres. Hæc, MARIA nempe, ab ipso viæ suæ exordio, jam præliis assueta, *accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum*, adeò, ut collectas etiam orci vires minimè pertimescens, dum materno conciperetur in utero, animaque purissima benedicto fœtui infunderetur, primam mox retulerit de hoste victoriam, omnibus alijs, ab orbe condito relatis, longè gloriofior. Erexerant quidem hæc hostes infernales ubique signa sua, & Trophæa, super omnes etiam Sanctos, quantumvis maximos, ut super Joannem Baptistam, licet inter natos mulierum illo major non surrexerit, ut adimpletum videri posset illud Psalmistæ: *Posuerunt signa sua signa, sicut in exitu super summum*, sive, ut Theodoretus exponit: *Trophæa, quæ signa & indicia Victoriæ sunt, erexerunt super portas nostras. quis autem nescit, Portas, & Vias, per quas in hanc vitam ingredimur, con-*

ceptiones esse? super quas, proh dolor! in ipso in hunc mundum introitu, hostis noster originarij vexilla peccati efferre non dubitat: Fefellit tamen temerarius hic ausus, in Virgine Beatissimâ, quæ in eadem Conceptionis suæ viâ, fortiter ad pugnam præcincta, armisque validissimis instructa, omnem hosti aditum præclusit: Mille quippè clypei pendebant ex eâ, omnis armatura fortium. Non ergò mirum, si primam, quâ fuerat Divinitus præventa, gratiam nunquam deperdidit; nempe: Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Sed undè tanta in purissimâ hac Virgine fortitudo? ipsam audiamus, non proprijs quidem viribus, sed potentissimo Numinis adjutorio, gloriam præservationis attribuentem: DEUS, ait, qui præcinxit me virtute, & posuit immaculatam viam, id est, Conceptionem meam. quod in eodem Psalmo non tantum ulterius ijs verbis confirmat: Præcinxisti me virtute ad bellum, verum etiam specialiter per prævisa Christi, Filij sui, ac Salvatoris nostri merita, se protectam fatetur dicens: & dedisti mihi protectionem salutis tuæ. Quod si Romanum quondam militem Egessippus descripturus, sequentia pronuntiavit: Progredimur in bellum muniti, undique tegitur galeâ caput, loricâ pectus, totumque clypeo corpus: ubi feriat hostis Romanum militem, reperire non potest, quem ferro septum circumspicit: ausim ego meliori jure dicere, progressam in bellum MARIAM, ad pugnam præcinctam, undique tectam galeâ, loricâ, ac clypeo Divinæ protectionis, quæ illam Angelo nequam per omnia superiorem effecit, nullâque eam maculâ, vel ad momentum, infici permisit. Potens est ergo MARIA, quæ quia tam

Can. c. 4.
v. 4.

Luc. c. 11.
v. 21.

Pfal. 17.
v. 40.

v. 36.

L. 3. de excid. Jerof.

fortiter præcincta, quemlibet quoque nostrum jugiter protegere, imò & præcingere poterit, dummodò eam ijs Jobi verbis deprecemur humiliter:

- c. 17. v. 3. *Poneme juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me!* nec enim difficile erit, hanc à purissimâ DEI Genitrice gratiam obtinere; nam cum hæc sola typpum gerat fortis illius mulieris, à Salomone tam studiosè quæsita, inventa, ac inter alia laudum præconia, his etiam verbis ibidem dilaudata: *Cingulum tradidit Cananæo*, cinget haud dubiè, & præcinget renes eorum omnium, ad se devotè recurrentium, qui instar Cananæi, qui *Salax* erat, libidinis æstu flagrantès, ejus opem implorant, ponetque imposterum *immaculatam vitam* eorum.

§. 2. *Authoritas.*

373.

S. HVgo De Sancto VICTore, reaM Ignorans.

1. *Beata Virgo pauper fuit, humilis, obediens, quieta, modesta, simplex, sapiens, ab Angelo nuntiata, in utero sanctificata.* De proprietatibus & Epithetis rerum l. 4. c. 2.
2. *In Cælo, qualis Pater, talis Filius, & in terrâ, qualis Mater, talis Filius: in Cælo, imago Patris, in terrâ, imitator Matris.* Apolog. de Verb. incarn. c. 3.
3. *Tota pulchra es! pulchra es intus, pulchra es foris, intus in corde, foris in corpore, intus rubicunda, foris candida, rubicunda per charitatem, candida per castitatem, totum, quod in Te est, pulchrum est, & nihil inest Tibi, quod sit sordidum, in toto gratia, in nullo ingrata, in toto places, in nullo displices.* Serm. 9. de institut. Monast.

§. 3. *Ratio.*

374.

Mater DEI, In CæLo EXALtata.

MATER DEI in terrâ debuit esse exaltata, super omnes creaturas: Sed si hæc in Conceptione contraxisset

peccatum originale, licet ante nativitatem fuisset ab eo liberata, non fuisset exaltata super omnes omnino creaturas: Ergo debuit esse sine peccato concepta. Min. constat: quia etiam alij, ut S. Joannes Baptista, Jeremias, &c. post conceptionem, ante nativitatem, fuerunt liberati à peccato originali. Ergo si Mater DEI tantum ante Nativitatem fuisset liberata à peccato, supra hos Sanctos non fuisset exaltata. Maj. Prob. Qui in Cælo est exaltatus, super omnes creaturas, multò magis in terrâ debet esse super eas exaltatus: Sed B. Virgo in Cælo fuit exaltata super omnes creaturas, juxta mentem Ecclesiæ, in Festo Assumpt. *Exaltata est sancta Dei Genitrix super choros Angelorum ad Cælestia regna.* Ergo, &c. Min. Prob. Gradus gloriæ in Patriâ correspondet gradui gratiæ in viâ, juxta illud Psal. 83. *Gratiam, & gloriam dabit Dominus.* quod etiam confirmat S. Hieronymus in Serm. ad Eustoch. *Quia super omnes choros Angelorum in Cælesti gloria exaltata, signum est, etiam in terris fuisse super omnes alios in gratiâ exaltatam.* Ergo, &c.

§. 4. *Historia.*

DæMON, nobILI HERO SVO 375
noCere non VaLens.

HERUS quidam Nobilis, permitte sic Numine, servum longo tempore habebat ipsum dæmonem, sub hominis specie, fidelissimè sibi famulantem, sed magno interim studio, ut Dominum suum perdere, ac æternum sibi mancipare posset, intentum. Placuit autem Divinæ misericordiæ, illud ipsum, in quo Nobilis versabatur, periculum pio cuidam, ac magnæ Sanctitatis Episcopo manifestare, qui mox domum illam accedens, Patrem familias invisit, ac datâ occasione, de servorum quorundam fidelitate, discursum incipit. Hic summis servi sui fidelitatem laudibus Herus extollere, ac quæ sibi hætenus servitia indefessâ diligentiam præstitisset,

tisset, fusissimè enarrare. cui Episcopus: Quæso advocetur dilaudatus ad eò famulus, ut & ego eundem videre valeam. Vocatur quantocyùs, jubente hero, servus ille; nec tamen comparet: imò secundâ, ac tertiâ vice vocatus, in reclusi tandem cubiculi angulo quodam, se tremebundus abscondit. comparere ergò coactus, ac quisnam esset? confiteri, in nomine Sanctissimæ Trinitatis ab Episcopo adjuratus, fassus est, non hominem, sed dæmonem se esse, vitæq; tam temporali, quàm æternæ Heri sui indefinenter insidiatum: veruntamen id nunquam exequi potuissè, cam præcisè ob causam, quòd certam quandam Precatiunculam, singulis diebus, manè, & vesperi, Dominus suus recitasset. quo dicto, magnum relinquens factorem, confestim evanuit. Tunc enim verò Episcopus, de Oratione illâ ad eò efficacè, sollicitè indagare, tandemque ex Hero intelligere, non aliam fuisse, quam brevem illam Oratiunculam, cujus initium: *O intemerata Virginitas* &c. quam in singularem illibatæ Conceptionis honorem, Virgini Deiparenti singulis diebus bis persolvere, per multos jamjam annos consuevisset. Quare colligere evidenter Episcopus poterat, Herum illum specialem exinde Virginis tutelam sibi promeruisse, quâ protegente, nunquam ipsi nocere infernalis inimicus valuerit. O! quàm facilè & nostrum cuilibet foret, si hæc aut his similia verba diebus singulis in Virginis illibatæ honorem proferre assuesceremus: *In tuâ Conceptione, O Virgo! sine peccato fuisti: Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti, &c.* Refert Historiam hanc P. Zacharias Boverius tom. 1.

Annal, Capuc. ad Annum Christi 1552.

**
*

§. 5. *Symbolum.*

DeIpara CrVce præ- 376.
MVnIta.

Arma, Virumque cano. fallor: cano bella Puellæ
Jugiter armatæ: Fortia bella Crucis.
In Cruce prævisâ, generandi ex Virgine Verbi
Virgo manet Victrix, dum sine labe manet.
*Mibi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini
nostri JESU Christi, Galat. c. 6. v. 14.*

§. 6. *Antiquitas.*

beLLona, arMata LanCeâ, & 377.
CLIJpeo, è CœLestI IoVIS
Cerebro proSI-
LIens.

ANtiqua est Poëtarum fictio, Bellonam, sive Palladem, armatam, cum hastâ, & clypeo, è Jovis cerebro profilijsse, ac in gloriosum reportatæ Victoriæ signum, clypeo insculptum gerere coronatum serpentibus caput Medusæ, mulieris quondam spiritu superbiæ inflatissimæ: tantam præterea Bellonæ fuisse fortitudinem, ut venenosissimum quendam Draconem, monstrum omnibus infestissimum, miræque magnitudinis enecârit. Narrat insuper Plinius l. 37. c. 2. dictæ Palladis, seu Bel-

Bellonæ fontem, apud Cyzicenos reperibilem, eâ esse virtutis, ut ardetes cupidinis æstus quantocyùs extingat.

Sed faceffant impia, de impijs Numinibus, figmenta! fabulosas has potiùs narrationes, velut verissimam Historiam, Deiparæ Virgini adscribamus, eamque miremur, ab æterno in cerebro Jovis (si ita loqui fas est) Sanctissimæ nimirum Trinitatis, conceptam, in vestiu deaurato gratiæ, mundum hunc fuisse ingressam: miremur ex augustali profilientem camerâ Divinorum consiliorum, cum radiantibus armis, cum aureâ justitiæ loricâ, cum galeâ salutis, & clypeo supernæ protectionis, utpote in ipso jam immaculato Conceptu, præsidij gratiarum, & mirabili Sanctitate munitam, cum acceleratione, cum anticipatione & obumbratione Spiritûs Sancti, quibus quasi totidem coruscantibus armis, hostibus extremum terribilis extitit, quin & parituram se ostendit fortem illum bellatorem,

qui dæmonis acies profligaturus esset universas. Hujus Bellonæ Cœlestis clypeo victrici appendamus & nos non jam caput Medusæ, serpentibus coronatum, sed ipsum infernalem serpentem, contrito capite succumbentem: hastæ autem Virgineæ coronam annectamus ex oleâ, in Signum gloriosissimæ de peccato Protoparentum Victoriæ, securi, devotam ejus memoriam, ac venerationem, fontem nobis futuram, longè majoris virtutis, quàm Palladis ille, à Plinio descriptus, adeò, ut contra quoscunque, ardentissimos etiam, cupidinis æstus, præsentissimum exinde remedium haurire valeamus.

§. 7. Anagramma.

PVra, IaM Libera à CVLpa 378.
ADæ.

Intemerata Virgo! jam munda es à culpâ.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LV.

§. I. Scriptura.

379. In soLe ConCepto, nVLLa
MaCVLa peCCatI.

Pfal. 18. v. 6. *In Sole posuit Tabernaculum suum.*

c. 17. v. 30.

Quid lucidius Sole? admirandum olim exclamabat Ecclesiasticus. & benè; hic enim, teste S. Ambrosio, est *oculus mundi, jucunditas diei, Celi pulchritudo, naturæ gratia, præstantia creaturæ*, verbo, ut S. loquitur Dionysius: *Imago expressa Divinæ bonitatis.* Exclamabo nihilo-

L. 4 hexâ
c. 1.

L. 1. c. 4.
de div.
nom.

minus ego potiùs cum Ambrosio: *Quid splendidius illâ, quam splendor elegit?* L. 2. de vel: quid lucidius illâ, quæ *Electa* Virg. ut Sol, ab ipfomet Cœlesti Sponso, c. 6. v. 9. Sacris in Canticis, deprædicatur? Hæc enim verò juxta Solem Cantuariæ, D. Anselmum, *Sol diei mystici*, vel juxta Doctorem mellifluum *Virra Solis imago* meritò nuncupatur. quemadmodum enim Sol omnî tempore splendidissimus, omnem à se caliginem excludit; ita MARIA nunquam fuit in tenebris, sed semper in luce, juxta illud: *Et tenebræ eam non comprehenderunt.* Jo. 1. v. 9. sicut Sol omnium Planetarum, fiderrumque reliquorum clarorem adeò

Serm. 2.
in Pent.

ex-